शिवभक्ता पूतवती

◆ अ.ज्ञानशेश्वरः, पाण्डिच्चेरी

तमिळुनाडुराज्ये कारैकल्नगरे धनदत्तः नाम कश्चन वणिक् आसीत् । तस्य पुत्री पूतवती इति । आ बाल्यात् एव सा शिवभक्ता । प्राप्त-यौवनां तां देवदत्तनामकाय वणिक्पुत्राय दत्तवान् धनदत्तः ।

कदाचित् देवदत्तस्य आपणम् आगतः कश्चन आम्रफलद्वयं दत्तवान् । देवदत्तः तत् फलद्वयं गृहं प्रति प्रेषितवान् । पूतवती तदुभयं पूजागृहे स्थापित-वती । तावता कश्चन संन्यासी आगत्य - ''भवति ! भिक्षां देहि'' इति अवदत् । पूतवती तस्मै एकम् आम्रफलं दत्तवती ।

मध्याह्ने देवदत्तः भोजनावसरे आम्रफलम् अखादत् । तत् रुचिपूर्णम् आसीत् । अतः सः पत्नीम् आदिशत् - ''अन्यदपि फलम् आनय'' इति । एतस्य श्रवणात् किङ्कर्तव्यताविमूढा पूतवती पूजागृहं गत्वा भगवन्तं प्रार्थितवती - ''भगवन् ! मया फलं संन्यासिने दत्तम् इति ज्ञायेत चेत् मम पतिः कुपितः भवेत् । अतः कृपया एकं फलं देहि'' इति । भगवान् तस्यै एकम् आम्रफलम् अयच्छत् । तत् आनीय सा पत्ये दत्तवती ।

पूर्वं यत् खादितं ततोऽपि मधुरम् आसीत् एतत् । अतः देवदत्तः सन्देहेन अपृच्छत् - ''एतत् कुतः प्राप्तं त्वया ?'' इति ।

''भगवता दत्तम्'' इति भीत्या एव अवदत् पूतवती ।

''किं भगवान् फलं दद्यात् ? एवं तर्हि अपरं फलम् आनय'' इति आज्ञापितवान् पतिः । भीता पूतवती पुनरपि पूजागृहं गत्वा भगवन्तं प्रार्थितवती । भगवान् अन्यत् फलम् अयच्छत् । तत् पत्ये दत्तवती पूतवती ।

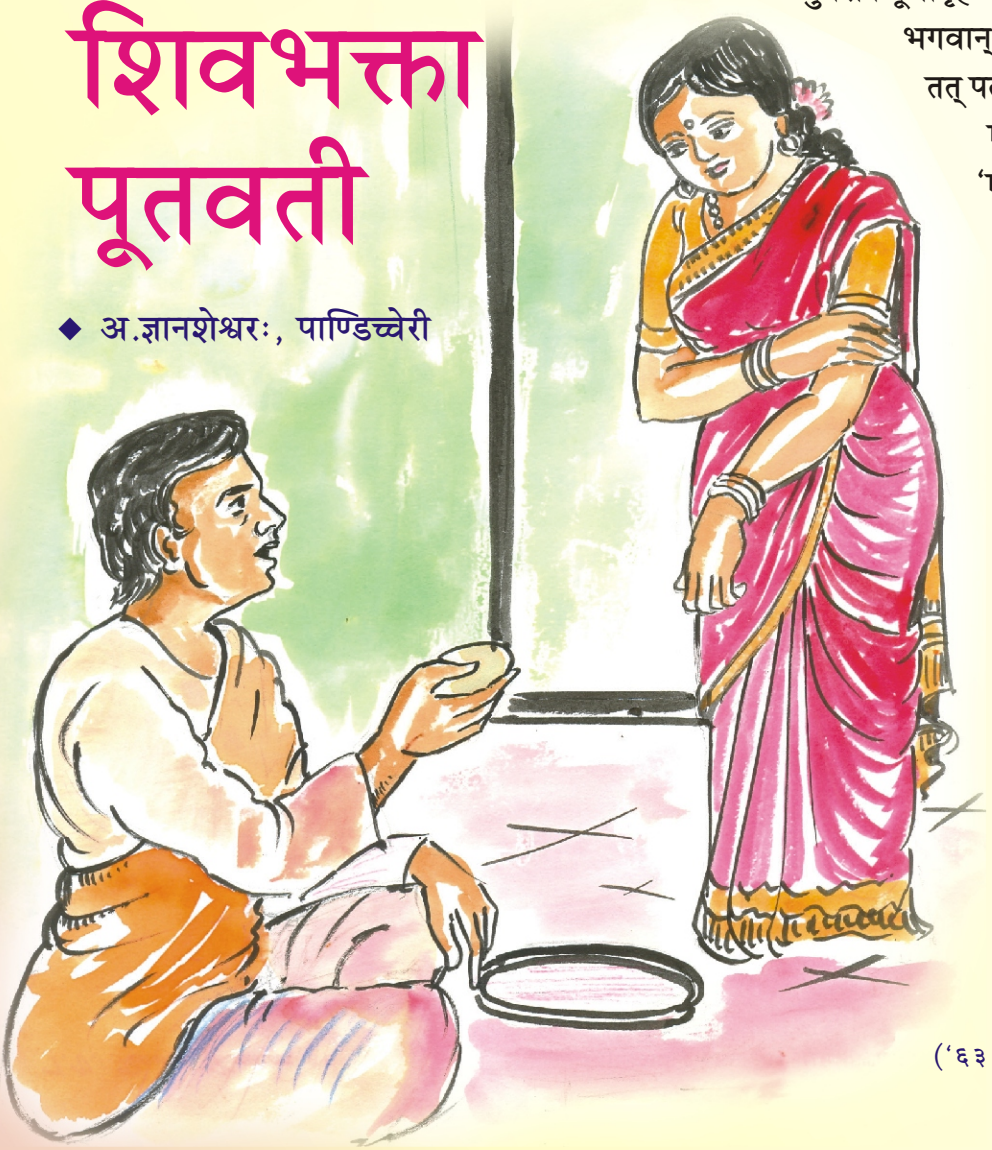

एतत् दृष्टवान् देवदत्तः - 'एषा मम पत्नी न, अपि तु काचित् देवता स्यात्' इति चिन्तयित्वा तया सह वासं कर्तुम् अनिच्छन् गृहात् निर्गत्य विदेशं गत्वा अन्यां महिलां परिणीय एकां पुत्रीम् अपि प्राप्त-वान् । एतस्मात् दुःखिता पूतवती तपसा शिवं सन्तोष्य तस्य अनुग्रहं प्राप्तवती । शिवः ताम् 'अम्ब !' इति शब्देन सम्बोधितवान् । ततः सः 'तिरुवडाल्काडु'ग्रामम् आगत्य तत्रैव न्यवसत् । अतः सा 'कारैक्कल् अम्बा' इति ख्याता अभवत् ।

('६३ नायम्माराः' इत्यस्मात् सङ्गृहीतम्)